

مولا محمد ئەمینی موفقی

۱۸۰۴ - ۱۸۹۵

سۆران مەھوی

رووشە بەك :-

تەننەت ئەو كەسانەى بە گىيانى خوشە وىستى و دلسوزىشە وە لە
كەسانىكى تر دەدوین، ئەو نەندەى ئەو ديار دە بە كەلك و سوودو
شلاى و بەختە وەرى ناگە بە تن .

ئەوجا بىنە وە سەرباس و خواستى خوشە وىستى و قەدر زانىنە كە
دە بىنن ئەو وشە يەش ھەربە و كىش و پىنوانە يە، كە بە تەواوى
پەنگ دانە وەى لە تەباى بوون و ھارىكارى كردن و بە كگرتن و زور
شتى تر لە و بابە تانە دا گەردە خۇن و بە دەردە كەون . بى لە وەى خۇيان
لە خۇيان دا خوشە وىستى بە . . . دلسوزى بە . . . ھەروە ھاش
چەندان تر، كەپە و بلىسەى ئەو مەبەستە خوش و رۇشنا تر
دە كەنە وە . . . بە ھەر حال ئىستا كە دەمانە ونى لە و باسە بدوین و
پوورە ھەنگى پر لە ھەست و نەستى ئەو ديار دانە بوور و و زىنن و لە
ھەندى پروو وە، پەردە لە پرووى نەيتى بە كانى لا بەرین و بە تايەت لە
بوارە كانى «ئەدەب و ژيان» دا، ھەروە ھاش ئەو وشانە ئاشكرا
بە كەين، كە گەلى جار ئەدبىكى بە نامى و ديار، بە رامبەر ئەدبىكى
تر، جا ئەو ئەدبى بە لە ھەر بواریكى ترى ئەدەب دا كاری كردبىت و

ھەرچە نەندە واتەى فەلسەفەى پر بە پىستى «رق و خوشە وىستى»
بە روالەت لە ژيانى مەردومان دا، وا نیشان دەدرىت كە گواپە ئەو
وشانە دژ و پىچە وانەى بە كترين و لە زور پرووشە وە ھەر دانوويان
ناكولى و سەروسەختيان نى بە . . بە لام ئەو وشانە بە واتە گشتى و
موتلە قەكەى چ بە پروو [سەلبى و ئىجابى] بە كەى دا، مانا يە كى
قوول و ورديان ھەبە و لە زور زيان و سوود، يان زەرە و قازانچ
گە يانەدن بە دەرنىين جارى پىشە كى بەر لە وەى باسى
«خوشە وىستى» و رىز و دلسوزى بە كەين، بە پىوستى دە زانىن
بلىن :- زور جا . كە و تەو وە، ئەو رق كىنە يەى ھەبوو، كە گەلى
جار پەنگ دانە وەى لە زور بوغزو و غەزەب رشتن دا
پەرچ دەبىتە وە . . . سەرتە نجام ئەو ديار دە بە دەبىتە مائاوا كردنە وە و
لە زور لايە نىشە وە بە خىروفە رىكى بى شوومار بو بە رامبەرە كەى
دە گەرى !!

قەلەم بەبەرشتی خۆی نواندیبی هاتوو بەنای ناهەق جامی بوغزوکیه‌ی پر به مەبەستی خۆی بەسەر بەرهمی ئەدییکێ تردا قەلپ کردۆتەووە دەرتەنجامیش ئەو ئەدییه‌ی بێ بزانیەت یان نەزانیت، ئەوبارە خراب و سەلبیانە‌ی بۆ ئەدی بێ نواندووێه‌تی، پرووی گەش و پڕشنگداری ئەو بەرهمە‌ی نیشان داوە و لە کۆتایی دا ئەو نووسین و لێدانانە گشتی بۆتە مایه‌ی شکۆمەندی و بەرزیتی بەرهمە‌کە و ناکام بە خزمەتیکی گەورە و مەزن بەسەر لاپەرەکانی میژووی ئەدەبی کوردی دەشکێتەوه.

ئیمه‌ ئەگەر بەدریزی له‌ ئاوو هه‌ویری ئەو باسە بدوین، قسە‌ی زۆر دەوی و بێ گومان جیگایه‌کی زۆریش له‌م گۆقارە ئازیزە دەگرین . . . ئەوجا له‌بەر ئەوە‌ی ئیستا ئەو دیاردە‌یه‌ به‌ لێشاو بەسەر پرووی لاپەرەکانی میژو و ئەدەبی کوردی یه‌وه‌ هەن . . . ئیمه‌ سەرنجدان و لیکۆلێنه‌وه‌ی تیکرای ئەو دیاردانە فەرامۆش دەکەین و به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ نووکی خامه‌ وەرده‌چەرخینێه‌ پرووه‌ و قاپی و رەنگ دانەوه‌ی گیانی به‌شیکێ ئەو باسە و خواسته‌ که «خۆشه‌ویستی» و «قەدرزانی» و «ریزلێنان» که‌یه‌ و ئایا بزانیین ئەو دیاردە‌یه‌ چون له‌ به‌شی شیعرو ئەدەبیاتی کوردی دا به‌تایبه‌ت له‌ قوتاغی شیعری کلاسیکی دا هه‌یه‌ .

ئینجا ئەگەر خوینەری هیژاو بەریز بۆ ئەو دیاردە‌یه‌ چاویک به‌ شیعری هەندی شاعیرانی کلاسیکی دا بگێریت . . . به‌ چەندو چون کردن دەبین مانا و مەفه‌ومی ئەو دیاردە‌ شیعری‌یه‌، زۆر وێنه‌ و تارمایی له‌ شیعری کوردی دا به‌رچاوه‌ که‌ ویت . . . له‌ گەل ئەوه‌ش دا نایب ئەوه‌مان له‌ بیر بجیت، ئەو باسە‌ی ئیمه‌ لێ‌ی دەدوین . ئەگەر بۆ لێ‌یری شیعری هەندی شاعیر له‌ ورووه‌وه‌ نه‌که‌ین و به‌چروپری نه‌چینه‌ باسە‌که‌وه‌، دووچاری زۆر سه‌رلێ شیاوی و زۆرو بۆری یه‌کیش ده‌بین . . .

ئێستاش بۆ گەشتن به‌ ئامانج، ده‌چینه‌ میانە‌ی خۆشه‌ویستی و قەدرزانی نێوان دوو که‌له‌ پیاوی زاناو لێ‌ هاتووی وه‌ك (موفتی) و مه‌حوی یه‌وه‌ و تابزانیین رەنگدانە‌وه‌ی گیانی خۆشه‌ویستی له‌ میانە‌یان دا چون بووه‌ و ئەو دیاردە‌یه‌ش تاج راده‌یه‌ك به‌سەر شیعره‌کانی «مه‌حوی» شاعیره‌وه‌ به‌رامبەر ئەو زاناگه‌وره‌یه‌ دیاره‌ .

چەردە‌یه‌ك له‌ زیان و به‌سه‌رهاته‌کانی موفتی :-

ئەوه‌ی قسە‌ی راستی بێ . . . نووسین و توێژینه‌وه‌ له‌ سه‌ر زیان و رووداو به‌ سه‌رهاته‌کانی «مه‌لا محمه‌د ئەمینی موفتی» بلیمه‌ت و

هه‌لکه‌وتوو، هه‌روا کارێکی سووك و ئاسان نیین و بگه‌ره‌ بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ پێوستی به‌ گه‌لی زانست و پشکنین و گه‌ران هه‌یه‌ . . . بێ له‌ وه‌ش ئەگەر بمانه‌وی به‌ قوول و ووردی به‌ کڕۆك و ناوه‌روکی ئەو باسە‌دا شۆربینێه‌وه‌ . . . بێ شک ده‌بی پشت و په‌نایه‌کی زۆر به‌و به‌لگه‌نامه‌ میژووی و سه‌رچاوه‌ دیاریانه‌ بیه‌ستین، که‌ له‌ ورووه‌وه‌ بپروا بێ کراوه‌ .

به‌ هه‌رحال به‌ بێ‌ی ئەو کورته‌ پازێ زانیاری و به‌لگه‌نامه‌ی له‌ به‌ر ده‌ستان، «مه‌لا محمه‌د ئەمین» ده‌بیته‌ کورپی حاجی مه‌لا ئەحمه‌دی^(١) کورپی مه‌لا^(٢) مه‌حمودی کورپی مه‌لا ئەحمه‌دی کورپی مه‌لا ئەحمه‌دی کورپی مه‌لا محمه‌دی دیلێزه‌ی مه‌شه‌هور به‌ «پیرحه‌سه‌نی»^(٣).

«موفتی» تابلی‌ی عالمیکی پرومه‌ لایه‌کی زانا و قایل بووه‌ . . . ئەو زاته‌ هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی مندالی یه‌وه‌ که‌ له‌ سالانی [١٨٠٣ یا ١٨٠٤] له‌ ناوخیزانیکی ئەهلی عیلم و زانست په‌روه‌ له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه‌ . . . سه‌رو سیمای زیره‌کی و ژیری پێوه‌ دیار بووه‌!! سه‌ره‌تای خویندنی یه‌که‌ مجار لای هەندی له‌ فه‌قی یه‌کانی باوکی بوون و دوايش باوکی قورئانی بێ خه‌تم کردوه‌ و به‌شی له‌ په‌راوه‌ ووردیله‌ ئاینی یه‌کانی بێ ده‌رس ده‌کات .

«موفتی» هه‌رده‌م به‌ هه‌وی چه‌له‌نگی و زیتی یه‌وه‌، نه‌ك هه‌ر له‌ لای باو باپیرانی بگه‌ره‌ هه‌میشه‌ لای سه‌رحه‌م زانیانی ناوچه‌ی سلیمانی جیگای ریزلێنان و متمانه‌ و شکۆمەندی یه‌کی زۆر بووه‌ .

عه‌له‌ ئەدینی ئەلموسلی « که‌ به‌رده‌ست و قوتابی یه‌کی دیاری «جه‌مل ئەلله‌بل» «عه‌بدولرهمان زینه‌لعابیدین» مه‌شه‌هور به‌ «ئەلیه‌منی» بووه‌ و هه‌ر دوویکه‌وه‌ «ماموستا و قوتابی» بۆ سلیمانی دین و په‌یوه‌ندی له‌ گەل زانیانی سلیمانی به‌تایبه‌ت باوو باپیرانی موفتی» دا ده‌به‌ستن .

ئێتر پاش گه‌رانه‌وه‌یان بۆ به‌غداد، له‌وه‌ودوا مه‌لا ئەحمه‌دی دیلێزه‌ی «مه‌لا محمه‌د ئەمین» ی کورپی بۆ خویندن بۆ شاری به‌غداد ده‌نیریت و له‌و شاره‌دا گه‌لی مرگه‌ و تاو مرگه‌وت ده‌کات . . . وه‌ك له‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌کی بنه‌ماله‌که‌ی موفتی دا ده‌رده‌که‌وت مه‌لا محمه‌د ئەمین له‌ ساله‌کانی (١٢٤٢ - ١٨٢٢) دا له‌ شاری به‌غداد فه‌قی بووه‌ و له‌وی خویندووتی . . . سه‌ره‌تایی خویندنی بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ یه‌که‌ مجار لای زانی به‌ ناویانگ «مه‌لا ئەحمه‌دی واعیز» بووه‌ که‌ مووده‌ریس له‌ مرگه‌وتی سلیمانی له‌وی . . . دوا ی ئەوه‌ لای ئەو زاته‌ش ده‌گوزێته‌وه‌ بۆ زیاتر گه‌شتن به‌ هیوا و ئاوا ته‌کانی ده‌چیته‌

حرمیت زانای گهوره «ملا محمەد سعید نائیب» که له مزگهوتی نهخولەفاء» مووده ریس بووه .

پش ئهوی ماوه به کیش لهوئی ده مینیتتهوه و سوودوکه لکیکی زور مرزانا گهوره به وهرده گرت . . . ئهوجا له مزگهوتی «گهیلانی» لای عزم و زانای مەزن «شیخ محمەدی بهرزنجی» تحصیل دهکات و هگهلی زانست و زانیاری ئاینی نائیل ده بیت .

«موفتی» دواي پي نانی ئه و قونساغه تازه بهی ژيانه وه ، که به مروفیکی لی هاتوو خواهن زور نه زمون و تاقی کردنه وه و موعانانی زیان و «خوشی و ناخوشی» به کانی ژین ده ناسریت . . . ئیتر پرو ده کاته وه شاری سلیمانی له مزگه و ته که ی خویان دا ، که ئیستا مه شهووره به «مزگهوتی موفتی»⁽²⁾ به ملا دادنه نریت و باوکی پیه به رزی له بهر خوشه و یستی و ئازیزی ئه و؛ ئهوی به جی ده هیلیت و ئه ویش له مزگهوتی «حاجی سید حه سه ن» ی ئیستادا داده مزریت و لهوئی ده ست به ده رزیتری ویش نویژی کردنی خه لکی ده کات . . . دواي ئه وه له سالی (۱۲۹۶ک - ۱۸۷۶ز) ی زاینی دا موفتی له شاری سلیمانی به داد پهروه ده بیت و پاشان له سالی (۱۳۰۶ک - ۱۸۸۶ز) دا ده کری به ئه ندامی مه جلیسی ئیداره و تا ئه وه بوو دواي ئه وش له سالی (۱۳۱۰ک - ۱۸۹۰ز) زاینی دا به ره سمی به (موفتی) شاری سلیمانی داده نریت .

ئیتتر هه ر له دواي ئه و به رواه وه نازناوی (موفتی) به سه رخوی و تیگرایی بنه ماله که بیان دا ، داده بریت و به کاروباری «فتوای و موفتی» تیه وه خه ریک ده بی .

به لی «موفتی» دواي ئه مانه هه مزی له جوون و سه ردانیکی دا له سالی (۱۳۱۲ک - ۱۸۹۲) ی زاینی دا بو توری که له مه دره سه بهی «دار الحدیث» حسام پاشا له شاری (ئه درنه) به مووده ریس ده بی ، دواي ئه وه ی واز له و کار و فه رمانه ش ده هیلیت بو به ک جاره کی بو سلیمانی ده گه رته وه و ئه وسا به یی فه رمان و بریاریکی سه لته نه تی عوسمانی ده بیته «چاودیری که» و «لی په سراوی» گشت کارویشی ئاینی عوسمانی به کان له و ناوچه به داو ئه مجاره به سایه و سیبه ری هومایی ده ولته تی عوسمانی له و شاره دا داده نریت .

ملا محمەد ئه مینی «موفتی» بی له و هه موو سه رقالی و جه نجال بوونه ی زیان . . . هه ره هاش نیزیکه ی [۵۰ - ۶۰] سالی به زاینی ده رزیتری و پیش نویژی مه ردومانه وه سه رگه رم بووه .

له و ماوه به دا توانیوتی گه لی قوتابی یانی ئاینی پهروه ده و بی بگه به نیت . **وه ک :**

- (۱) ملا معروفی قازی ، مه شهوور به ملا مارفی قازی .
- (۲) شیخ عیسا مه دینی - عه والان - ی .
- (۳) حاجی ملا ئه حمه دی دلیژه بی ، که ئاموزای خوی بووه .
- (۴) ملا حه سه نی ملا یوسفی مرونی ،
- (۵) ملا عه زیزی موفتی کوری ملا محمەد ئه مینی موفتی . که لای مه حوی شاعیریش زور خویندوتی .
- (۶) بیخودی شاعیر .

ههروه ها ملا محمەدی ئه مین موفتی به حمه تی بی له بی گه یانندنی ئه و زاناو عالم و پیاوه گه و ره و چاکانه . . . توانیوتی له بواری زانست و زانیاری به ئاینی به کانداه گه لی دانانی ئاینی و روشنیتری چورا و جووری له و باره به وه پیشکه ش به خوینه ران و نامه خانسه ی کوردی کردوه . . . به لام داخم ناچی بی له و په راوه بیان «الرساله الحمیدیه» که ئاماده کراوه بو چاپ ، ئیتتر هه موو په راوه کانی تر به ده ست خه تی ماونه ته وه و ئه وانیش چاوه روانی فرسه ت و روژ له روژان ده که ن ریگایی پاکنووسی و چاپ کردن بگرنه به ره هیوا خزمه ت کردن به خوینه رانی کورد . . . ئیستاش ئه مه ناوی هه ندی له و په راوانه ن که باسیان لیوه ده که بین :-

- ۱ - الفریده السمرقندیه⁽¹⁾
- ۲ - عالم المخاطرات .
- ۳ - کتاب فتاوی فی علم المنطق .
- ۴ - حاشیه علی العوامل .
- ۵ - فرائض شرح المنهج .
- ۶ - رساله فی علم النحو .
- ۷ - رساله فی الفرائض .
- ۸ - متحف الانوار و جامع الاسرار .
- ۹ - شمائل الشیخ السیوطی .
- ۱۰ - عمده المسالك فی مذهب الشافعی .

به لی ئه وزاته گه و ره به و عالمه خزمه ت گوزاره پاش ئه و کار و فرمان و خزمه تانه له ته مینی (۹۱) سالی دا له سالی (۱۳۱۵ک - ۱۸۹۵ز) ی زاینی کوچی دواي ده کات و گیانی پاک و پیروزی به خاک له گورستانی بنه ماله که بیان دا له گردی سه یوان ده سپریت . . . ده ک هه زار سلاو و ره حمه ت له مه زاری پاکت بی و له گوری هه موویار و ئه حجابانیش شتیکی پیوست ئه بی بو تریت :-

روون و ئاشكرايه و هه مووش ده زانين ، سلیمانی هه ره له میژ ووی بنیات نانیوه ، تاده رحال و ئیستاش ، وینهی گشت شاره کانی تری کوردستان هه میسه لانکه و مه لبه ندی زانست و زانیاری و نه دهب و پرۆشبییری بووه . . . زور عالم و زانایان و خیرخوا و پیاو چاکانی تیا هه لکه و توه . . . ته نانه ت چه ندان گه و ره پیاوانی وهك «شیخ مرفی نوئی دی و حه زره تی مه ولانا خالی دی نه قشه ندی و شیخ سه راجه دینی ته و ئیله و شیخ حه سه نی گله زرده» شیخ مه لا عوسمانی باله خه می و زووری تری لی دروست بوون . . . ئا رجا نه وهی لیره دا ده مانه ووی ، لی ی بدوین ، دیاره لایه نی زانست و زانیاری نه و شتانه به ، نهك لایه نه ته ریه قه ت و ته سه و فه که . بویه له روانگایی نه وه وه به پیوستی ده زانم ، یادیکی نه و زانان مه لا و موفتی یانه ئی تم شاره خوشه و یسته بکه ی نه وه که نه و زانان ه روو لایه نیکی شته عیلمی و زانیاری به که ده گرنه وه . . . شاری سلیمانی هه ره له کۆنه وه تامیژ ووی نه بی و هاوچه رخی ، دوو جور «موفتی» به خووه ببینوه :-

(۱) - جوزیک له و موفتی یانه دیاره له شوینانیکی تری سلیمانی به وه هاتوون و پاش ماوه به کیش سلیمانی یان به جی هینتووه و پروویان له مه لبه ندی و شوینه واریکی که ناوه له و شوینانه دا چه ندان عالمیان پی گه یانده . . . نه وانهش وهك جه نابی محمه د فه یزی^(۷) زه هاوی و جه نابی حاجی مه لا نه حمه دی نو د شه یی . . . هتد .

(۲) - به لام جوره که ی تری نه و موفتیانه ، بریتین له و به ریزو زانانه ی که به ره چه نه كه و بنه چه خه لکی سلیمانی خوین ، یان له ده و روو پشته سلیمانی به وه هاتوون و به تاییه ت له گه ل هانتی بابانه کانداله سلیمانی نیشه جی بوون . . .

به هه رحال مه لا محمه د نه مینی «موفتی» به کیکه له و زانانه که پیش قه ده ریک به تیره و ته سه لی له به شی روودا و به سه ره اته کانی دوواین و ئیستا له رووه په یوه ندی و عیلاقه ته نه ده بی به که ی له نیوان میانه ی خوشه و یستی نه و هاوری و دوستی نازیزی دا مه حوی (۱۸۳۰ - ۱۹۰۴ز) که می قسه ده که یین و پراو بوو چوونی خویمان له و رووه وه نیشان ده دین .

شتیکی تر هه ره له و باره به وه :-

مه حوی شاعیریان موفتی ، نهك هه ره له گه ل به کتردا وهك ده بیتری په یوه ندی و میانه ی نیوانیان کۆک و خوش بووه . . . بگره نه و زانانه له گه ل باوو باپیرانی به کتریش دا هه رده م به خه ست و خوئی عیلاقات و په یوه ندی یان هه بووه . . .^(۸) نه وه له لایه له لایه کی

تریشه وه به تاییه ت مه حوی شاعیر به هه ق هه موو زانان و عالمیکی خوش و یستوه و شوینی تاییه تی خویمان له لای هه بووه .

به پیچه وانه ی نه وه شه وه هه میسه له زور ناکوکی و که شمه کیش و مله ملاتی دا بووه ، به رامبه ر به وانه ی که به نازه و ناوی خویمان ناو ناوه «عالم و شیخ» له په نا نه و ناوانه دا خه لکی ره ش و پرووت و بی گوناحیان چه و سانه و ته وه !! نه و جا بو نه وه ی نه وه نده له جه وه هری راستی قسه دوورنه که وینه وه ، ئیستا به شی له نه و په یوه ندی به ی نیوان (مه حوی و موفتی) که مشتئ نمونه ی خه رباریکه ده خه یه روو . . . نه وه تا مه حوی له و رووه وه ده ره ق نه و خوشه و یستی به ی موفتی له گوشه و لایه نیکی ژیا نه وه ده رده خات و به م ره نگه ستایشی ده کات و ده لی :-

هه رچه نده تو نه مینی ، به لی ما دلئ نه من ؛
نابی له سیحری نیرگری فه تانی تو نه مین . . .

واته . . . هه رچه نده نه تو به ناو ناوت نه مینه ، و مه لا محمه د نه مینی موفتیت ، به لام تابی دل و ده روونی من له به رامبه ر سیحری نیرگری فه تانی نه تو ، که نه مانه هه موو نیشانه ی جه وری چه له نگه و جه و امیزی و ژیروزیره کی ده رده خه ن ، به هیه چ کلوجی نه مینی بکات !!

دیاره نه مه ش که مه حوی ده ره ق «موفتی» ده بیژی تی ده یه ویت له ییگایی خویه وه به گشت نه دیب و نه دهب دوستانی هاوچه رخی خوئی رابگه یه نیت که خه لکه بزانی نه و کاکله ی جه وه ره و ماهیه تی به لا محمه د نه مینی موفتی له مه ره خویمان و که واته ریزو خوشه و یستی نه سه ره هه موومان پیوست و به جی به . . . هه ره به و جوره مه حوی شاعیر زیاتر تی هه لده چیت و بو یاس و په یوه ندی خوئی له گه ل موفتی دا له و رووه وه هه ست و نه ستی به م چوارینه به ده رده بریت :-

ری ی خسته خه سه ته خانه که یاری خسته په ی ؛
جی ی چاوه زاره «مه حوی» نه م نه سواره ده رنه خه ی . . .
سایه ی هومای ده و له ته ، که و ته سه ر سه رت ؛
داوینی هه وری ره حمه ته «موفتی» له ده ست نه ده ی .

نه م چوارینه به له شوینیکی تری دیوانی ده ست خه تی شاعیردا به م جوره ش هاتووه و ده لی :-

ری ی خسته خه سه ته خانه که ، یاری خسته په ی ؛
جی ی چاوه زاره «مه حوی» نه م نه سواره ده رنه خه ی . . .
سایه ی هومایی بالئ نه و بوو ، که و ته سه ر سه رم ؛
داوینی هه وری ره حمه ته «موفتی» له ده ست نه ده ی . . .

یانی ئیستا که یاری پی و قوودووم خیر و باوه فام ، هاتوته کاول بو
 که مهوه . . . که دوورنی یه ئه و شوینه مه بهستی له «خانهقا»ی.
 مه حوی خوی نه بی . . . نه که ی مه حوی ئه م هاتن و نهینی یه ی
 موفتی لای نه یاران و نا حه زانی خوت و موفتی بدرکینی . . . چونکه
 نه گهر ئه و هه لوسته ت ناشکر او نواند . . . ئیتر بارانی هه وری
 فهیزی به ره که تی «ئه و» که سایه ی هومای ده ولته ، به سه رتا
 ناباریت و نه نجام دوو چاری بی ده رامه تی و ناخوش یه کی زور
 دینت !!

دیاره به م چوارینه یه دا ده رده که ویت که «موفتی یان مه حوی» سه ر
 به ده سه ته و تاقمیکێ ده ست رویی و به رزتر له خویان بووین و ئه و جا
 ئه و تاقه به رامه به به موفتی یان مه حوی دوژمن و نه یارا بوون و ئه و
 په یوه ندی یه به هیز و زوری ئه وانیان له سه شان گران و قوورس
 بووینت . . . به هه رحال ، ئه و ی راستی بی بو ئه و چوارینه یه له ناو
 به شی له ئه دیب و رو ناکییرانی کورد دا ، و ابوه که مه حوی ئه و
 چوارینه یه ی بو شیخ مسته فای «موفتی»⁽⁴⁾ کوری شیخ بابه
 ره سوولی گه وری به رزنجی و وتوه ، که ئه و زاته ش مه حوی
 شاعیری زور خوش و یستوه و له گه ل ئه و هه موو کیشه یه ی مه حوی
 که له گه ل به شی له شیخان دا بوو یه تی ئه و هه ر دو ستایه تی و
 خوشه و یستی خوی نه بریوه .

منیش وه ک بوی بجم و بی بزانه ره نگه ئه و چوارینه یه زیاتر بو
 که سانیکی وه ک مه لا محمه د ئه مینی موفتی بووینت ، ئه و هه ش به
 حوکم و راستی قسه ی به لگه نه و یستی ئه م واتانه :-

۱- جارنی سه ره تا مه حوی شاعیر له چاخ و سه رده می کا ک ئه حمه دی
 شیخ دا هیچ نزامیکی عیلمی یان ته ریه ته تی له گه ل بنه ماله ی
 شیخان دا نه بووه ، ئه و هه ش که رووی دا له گه ل کورانی کا ک ئه حمه دا
 هه مووی دوا ی کوچی کا ک ئه هه د بوون . . . به سه ریکی ته شی
 هه ره ها ر . . . ای «شیخ مسته فای موفتی» چه ند سالی ک پیش
 مردنی کا ک ئه . . . ی شیخ بووه . . . ئیتر ده بی بوچی «مه حوی یان
 موفتی» نهینی هاتنیان بو لای یه کتری لای به رامه به ره کانیان
 نه درکینن !!؟

۲- تاکه موفتی یه له سلیمانی ، زیاد له وه هه موو موفتیانه ی باسما ن
 لیوه کردن ، که له لای ده ولته تی عوسمانی به کان له سلیمانی شوینی
 بر و بووینت و متمانه ی ئه وان بووینت ته نانه ت «به هومای
 ده ولته ت» له ناو چینی زانیان و عالم و مه لایانی ئه و سه رده مه دا
 ناسراییت ، هه ر موفتی مه لا محمه د ئه مین بووه . . . ئه و ته

هاویری مه حوی که نزیك ترین دوست و هاویری بووه به م جو ره
 ناوی ده بات :-

سایه ی هومایی ده ولته ته ، که و ته سه ر سه رت ؛
 دۆینی . هه وری ره حمه ته «موفتی» له ده ست نه ده ی . . .
 به لئی په یوه ندی و خوشه و یستی نیوان (مه حوی و موفتی) به و کیشه و
 پیوانه یه بوو ، که که می لئی دوواین . . . هه ر ده م له خوش و
 ناخوشی یه کانی ژیان دا ، له روودا وه نهینی و ناشکر اکان دا وه ها
 جوش و کولی ریز و نه وازشیان بو یه کتری ده بری یوه و یه کتری یان
 لا واندوته وه . . . ته نانه ت له کوچی دوا یی «موفتی» یش دا ، که بزانه
 مه حوی له ، به رچی بووه نه یه تانیوه ها و به شی و به شداری ئه و پرسه و
 ته عزی یه ی بنه ماله ی خوالی خوش بوو موفتی بکات ، ده بینین وه ک
 ده لئین به رمی دوو نیشان بپینکیت و به م چوارینه یه که بو یه کیک له
 بنه ماله که ی ده نریت و ده لئی :-

«مه حوی» که غه ییری ده ستی دوعا هیچی که ی نی یه ؛
 مه عزوره ، پی شکسته ، نه هاتوته ته عزیه . . .
 ئه و ئه جره گه و ره یه ت ، که له به ر چاوی ئه و هه یه ؛
 مه جبووری کرده که به سه ر بیته ته هینه . . .

واته من غه ییری ده ست به نه درکرنه وه ی دوعا کردن و نیزا بوتان
 هیچ شتیکی تر شک نابم و نیمه . . . ته نانه ت نه هاتنیشم بو ته عزی و
 پرسه تان گشتی له به ر مه عزووری پی و قاچ شکستیم بوون . . .
 به لام هه نووکه ، له به ر ئه جرو شکومه ندی و چاکه تان که له به ر چاوم
 وون نابن ، ئیستا ناچار و مه جبوورم نه که به بی بگره به سه ر بینم بو
 ته هینه و پیرو ز بایی تان ، به هوی بونی موفتیتیت که له شوینی وه جاخ
 روونی باوکی ره حمه تیت دانیشتوویت .

دیاره مه حوی ئه م چوارینه ی له لایه ک به هوی کوچی دوا یی
 موفتی یه وه داناهه و به سه ریکی تریش پیرو ز بایی له مه لا عزیزی
 کوری کرده ، له شوینی باوکی به موفتی تی دانراوه .
 له هه موو ئه مانه وه ده گه یه چی !!؟

سه رته نجام له هه موو ئه مانه وه ده گه یه نه ئه و راستی یه به لگه
 نه ویستانه ی که بلین :- بنه ماله ی موفتی هه ر له میزه وه تا ده رحال
 خاوه نی ئه م سیمو راستی و هه یه تانه بوون :-

۱- بنه ماله ی موفتی وه ک بنه ماله یه کی دیرین و عه ریقی ئه م شاره
 پشتا و پشت به بنه ماله یه کی ئه هلی عیلم و مه لا زاده و کار و فرمانی
 موفتی یه وه ناسراون . . .

۲ - ٲو بنه ماله ٲه هميشه به ٲه زربيزي ٲه وه خهريك بوون و شونين و شونينه واريان هه ردهم به [ٲانه ي عيلم و علماء] لهم شاره دا ناوو شوره تي بووه . . .

۳ - هه زانايه كه له شارانه وه هاتيته سليماني ، وهك ده لين سه ره تا ٲيلاوي غه ريبى له ويذا كراوه ته وه و ٲاشان به زاناو عالمانى تر ناسنراوه .

۴ - زور زاناو عالم و ته ديب و روشن بيران له سه رده ستي ٲه و بنه ماله ٲي گه يشتووه .

۵ - هه وه هاش له خودى بنه ماله كه خوئى دا ، زور زاناو عالمى بليحمت و ديار هه لكه وتووه .

۶ - عالمان و زانايانى ٲه و بنه ماله ٲه خويان جه نجال و سه رقالي «ته ريقه ت» و بار و دوخه «ته سه وف»^(۱) كه نه كردوته وه . . .

۷ - ٲه و بنه ماله ٲه ٲي له وه ي ٲه يوه ندى ٲه كى گه رم و گوريان له گه ل زاناو ته ديب و رو ناكبيرانى شاره كه يان دا هه بووه هه وه هاش زور نيزيك بوون له گه ل زور به و زورى عالمان و زانايانى غه يري نه ته وه كه شيان دا .

۸ - بنه ماله ي «موفتى» ٲي له وانه ش كه زانبارى ٲه كى زوريان وهك ميراتيكي له بن نه هاتوو بو نه ته وه كه يان به جئ هيشووه . . . هه وه هاش خاوه ني به لگه نامه ٲه كى ميژ ووى زورن كه ٲي شك ٲه مرو ٲه وه سيقانه به هاو برخى ميژ ووى خوئى هه ٲه . . . دوا ووته :-

له كوئايى و دوا قسه دا ده ٲيم :- ٲوميدو هيوام زوره ، توانيستم بهم كورته نووسراوه ٲه ، له لايهك خزمه تيكي بچوكم به ميژ ووته ده ٲي كوردي و به سه ريكي تريش خزمه تيكم به راژه ي روشن بيري زاناو عالمانى شاره كه م به تاييه ت بنه ماله ي ره حمه تي «موفتى چاومار» كرديت . . . كه دياره ٲه و بنه ماله ٲه هه ردهم ريگاوجي و شونينى تاييه تي خوئى هه بووه و له لاي هه موو خوئنده واريكي كورد دل سو زو خوشه ويست بوون .

هه وه هاش هه ر به م بوئه ٲه وه زور سو ٲاس كاك «جه مال موفتى» ده كه م كه هه ندى وورده زانبارى ده ربارى ره چه له كى بنه ماله يان دامى . . . دوا ووته ده ٲيم :- به شكم خوا بكات ناوكى ٲم نووسينه ٲيته هانده رو ٲيشتيوانى بو روون كردنه وه و ساخ كردنه وه ي نووسنيكي گه و ره ترو ٲي هه له و كه م و كورى . . . دووباره ستايش و سو ٲاسمان بو هه موو لايهك هه ر بزين

سه رچاوه و ٲه راويزه كان :-

(۱) ٲي له مه حوى شاعير زور رو ناكبيرانى ترى كورد له باره ي مه لا محمه ده ٲه ميني موفتى ٲه وه دواون . . . ٲه و تا شاعيري هاو چه رخ عه بدول سه رحمان به گى بابان ، ناز ناو بوه [بابه] به م جو ره ٲيوانه ٲه باسى موفتى ده كات و ده ٲي :-

ٲه مين موفتى عه لامه ٲي زه مانه ؛ ؛

له فه زل و دانيشا فه رد و ٲه كانه . . .

مه زاياي خار جي وه سف و به يانه ؛ ؛

له چاومارى مه زن ره فرو نيشانه . . .

به فه زل و دانيش و عيلمى ته واوى ؛ ؛

گه ٲي به رزه له عه لامه ٲي زه هاوى ،

(۲) له ديارى ترين كوربه كانى مه لا مه حمود ، مه لا ٲه حمه ده مه شهوور به چاومار بووه ، ٲي له وه ي له خزمه تي باوكى دا تحصيلى كروه ، هه وه هاش لاي مه لايان ، مه لا عه بدول لاي ره ش و شيخ مه عروفى نوئى دئى خوئندونى ، ٲه وه دوا چله ٲه ٲه ي زيانى داو مه حوى له تافى لاوئى دا زور دوستى ٲه كترى بوون و ٲه كترىان خوش و ويستووه . ٲم زانابه له سالى (۱۲۵۵ ك - ۱۸۳۵ ز) ده ٲيته سه رو كى مه لا كانى سليماني وله وه سه فه ره ي حه جي دا له سالى (۱۲۸۰ - ۱۸۶۰) كه ده كه ويته ژير گه رده لوول و ٲم و مژنيكي زوره وه كوچى دوا ٲي ده كات . . . شيخ ره زاي تاله بانى له زمانى كاكى ٲه وه شيخ عه لى ده ره هق ٲه و كاره سانه ده ٲي :-

بحمدالله نه ما كاك ٲه حمه دى شيخ ،

زه هاوى مردو و گورى گوم بوو چاومار . . .

ٲه گه ر ٲي شيخ عه ٲيش (دفع البلا) ٲي ؛

ٲيتر دنيا ٲه ٲيته عه ٲي گولزار .

۳ - مه لا مه حمود له جيگايى باوكى له دئى ديليزه داده نيشيت و له وئى ده زربيزى ده كات ، ٲاش ٲه وه ديت بو شارى سليماني وله تهك شيخ مارفى نوئى دئى ٲي دا ٲيكه وه هه ردووله مزگه وئى گه و ره ده بن به مووده ريس و وانه ي ٲاينى و فه لسه فى و فه له كيات به فه قى يان ده ٲيته وه ، تاله سالى (۱۲۳۹ - ۱۸۱۹) ي زابنى دا كوچى دوا ٲي ده كات

۴ - مه لا محمه دى ٲير سه سنى له دئى ديليزه له دا ٲك بووه ،

هه ره له وئيش دا ده خوئنى و ٲاش ٲه وه ده ٲيته موسته عيدو ٲي نجا ده چيته

خزمه ت مه لا محمه دى [ابن الحاج] له دئى جي شانه . . . ٲاش

ٲه وه ده گه ريته وه بو ديليزه و به ياره مته تي شيخ ره زايى ديليزه ي

خوئندنگايه كى گه و ره ده كاته وه وله وئى ده ٲيته مووده ريس . . . تا

سألي (١٢٧٣ك - ١٨٥٣ز) زيايى كوچى دوايى ده كات .
 ٥ - مزگهوتى موفتى به چهند ههنگاويك ده كه وئته خوار گوره پانهى
 فونكه يى سهراوه ، داخه كه م ئه وشوئنه پيروزه كه يانه وشوئنى
 عالمان و گه وره : باوان بوون ئيستاكه ويران و به كاولى چول و هول
 ماوه ته وه . . . ئومئده وارم نه وه كانى موفتى روژى له روژان ههول و
 كوئش ئاوه دانه وهى بكه نه وه .

٦ - هه رچه نده ئه و په راوه ده سبت نووسانه ده خرئته پال موفتى به لام
 نه گهل ئه وهش دا بو هه ندى په راوى يان شوئنى گومانه كه هى
 نه وزاته ين .

٧ - مه حوى ده ربارهى موفتى زه هاوى به م جوارينه به ده بلا وئنه وه وه
 برووى تى ده كات .

جه نايى موفتى فه ندى رشئنه به باران :

نه دنئى ششته وه نه قشى محبه تى ياران . . .

هئشتا لا فاوى توندوتئيز سروشك :

نه چوئنه وه له دئلى عه قيقى وه فاداران .

٨ - ده بينين له زور ئه و به لگه نامانهى له كئيشخانهى مالى موفتى دا
 هه به ، وهك ده رده كه وئت (مه حوى) له لاي ئه وئنه ماله به جيگايى
 بروا بوون و متمانهى تيگرابى بنه ماله بووه وه مووخوشيان ويستوه
 په يو ه ندى يان له گهل دا هه بووه

٩ - به لام ماموئستايى گه وزه «شيخ ره سووى به فيب» له م دوايى يه دا
 بى ي راگه ياندم ، گوايه مه حوى ئه و چوارينه بهى بو شيخ محه مه دى
 موفتى وتوه ، كه ئه وزاته ده بيته برازاي شيخ مسته فاي موفتى كه
 مه شه ووره به [موفتى يه كه بره] .

١٠ - له بنه مالهى موفتى دا ، له م دوايى يه دا شاعبرى گه وره وه مهن
 مه لا مه حمودى بيخود نه بى كه مى رووى كرده قابى و ده روازهى
 ته ريقه ت و ته سه و فه كه زوو زوو رووى له شيخانى نه قشبه ندى له
 [بباره وته ويله] ده كرد . . ئيتر نايبين كه سانيكى ترى ئه وئنه ماله به
 ئه و رنيازگه يان گرت بيت .

الملا محمد أمين المفتي

١٨٠٤ - ١٨٩٥

سوران محوى

تخرج على يدي الملا محمد المفتي مجموعة من العلماء

منهم (الشاعر بيخود) الذي طبق شهرته كردستان .

٠ نستخلص من سيرة عالما (مفتي) بأن :

١ - اسرة المفتي كانت من الاسر العريقة التي اسدت خدمات
 مشهودة لكردستان وبرز منهم علماء عدة .

٢ - كانت دار المفتي في السليمانية مركزاً لجمع شمل علماء
 المنطقة حيث يتداول فيها امور الافتاء وحل مشاكل العلماء
 الادباء .

٣ - كانت تلك الدار بمثابة مضيف للوافدين الى السليمانية

٤ - تركت أسرة المفتي تراثاً ثرياً من الكتب والمخطوطات
 والوثائق يمكن الاستفادة منها في تدوين الاحداث العلمية
 والادبية لردح من الزمن .

ظهرت في السليمانية أسر ثقافية ودينية وعلمية لعبت دوراً هاماً

في نشر الثقافة طيلة سنوات عديدة منها أسرة (المفتي) ومنهم

(الملا محمد أمين) الذي ولد في السليمانية وتلقى العلوم الاولية

فيها ثم شد الرحال الى بغداد عام ١٨٢٢ فتلقى العلوم العقلية

والتقليدية على يد أساطين علمية وفقهيه امثال (الملا احمد

الواعظ ، محمد سعيد النائب ومحمد البرزنجي والملا علاء الدين

الموصللي) . ثم قفل راجعاً بعد أن تفقه بمختلف العلوم وشرع

بتدريس الطلبة في (جامع المفتي) المسمى بأسمه وبعد وفاة

والده انتقل الى مركز الافتاء وصار عضواً في مجلس الادارة .

وفي عام ١٨٩٢ سافر الى موكز الخلافة ونقل لفترة من الزمن

الى التدريس في مدرسة (دار الحديث) في ادرنه .